

er tiltraadt, da vilde det dog være ligesaa haardt for Lyendet, om det skulde være forpligtet til at forlade det Sted, hvor det, ved at have paataget sig Tjenesten, har taget særligt Hensyn til, at det vilde være i Nærheden af Slægt og Venner eller til andre slige Ting, der kunde være meget betydelige Grunde for Lyendet til kun at ville tjene paa dette Sted og ikke paa noget andet. Men jeg antager, at, efterat det høitærede Thing er gaaet ind paa hiint Forslag til § 15, vil det ikke idag gjøre nogen Forandring heri.

Drejer: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den ærede Landsstingsmand vel har havt Ordet 2 Gange; men, da han, som det forekommer mig, første Gang blot havde det for at tage et af ham stillet Ændringsforslag tilbage, kan det egentlig ikke siges, at han har havt det 2 Gange for at deeltage i Forhandlingerne. Den ærede Landsstingsmand har derfor Ordet.

Drejer: Angaaende Nr. 2 i § 48 maatte jeg maaskee endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler yttrede om det Betænkkelige i at beholde bemeldte Nummer, fordi Lyendet da blot paa Grund af en Besskyldning, fremført i en Hidfighed, der maaskee var foranlediget ved et tirrende Forhold fra Lyendets egen Side, vilde faae Ret til strax at forlade sin Tjeneste. Denne Betænkkelighed forekommer mig dog virkelig ikke at have Meget paa sig, naar man lægger Mærke til, at der staaer i Udkastet, at Huusbonden ved ugrundede Besskyldninger skal frænke Lyendets gode Navn og Rygte, forinden Lyendets Ret til at forlade Tjenesten indtræder; men ved en enkelt i Hidfighed udtalt Besskyldning frænkes ingenlunde altid et Lyendes gode Navn og Rygte, og at en saadan Krænkelse foregaaer, maa nødvendigviis til. Hvorvidt Betingelsen er tilstede, maa naturligviis i hvert enkelt forekommende Tilfælde afgjøres under Spørgsmaal, om Lyendet lovligt har benyttet den Ret, som Udkastets Nr. 2 tilstgter at give.

Andrø: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af det Underændringsforslag, som er stillet af et Medlem, der for

Diebliffet ikke er tilstede (Bardenfleth), ifølge hvilket „en Mill“ paa det paagjældende Sted skulde forandres til „3 Mill.“ Dette Forslag er af den ærede Justitsminister blevet anbefalet, medens — uagtet Udvalget ikke har udtalt sig om den foreslaaede Ændring — en æret Landsstingsmand, der tillige er Medlem af Udvalget (Nyholm), har udtalt sig derimod. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke, at det ikke var mig muligt ganske at see, hvorledes de af ham anførte Argumenter skulde være istand til at ramme det nævnte Forslag. Den ærede Landsstingsmand henholdt sig nemlig først til, at der skulde være en nødvendig Forbindelse imellem en tidligere Afstemning, som fandt Sted med Hensyn til § 15, og den nu her til Forhandling værende Gjenstand. Dette er modsagt af den ærede Justitsminister, og jeg troer heller ikke, at en saadan nødvendig Forbindelse kan eftervises. Dernæst blev det ligeoverfor de Bemærkninger, der vare gjorte om det, især med Hensyn til Forholdene i Kjøbenhavn og dens Nærhed, meget Misliige i Udvalgets Forslag, af den ærede Landsstingsmand fremhævet, at Udvalget havde meent, at denne Misliighed var hævet derved, at man havde tilføiet, at Boligen skulde opgives, for at Lyendet skulde kunne gjøre Brug af denne Ret. Det er imidlertid en bekjendt Sag, at Forholdene ikke sjelden stille sig saaledes, at den Familie, der flytter mere end den omtalte Mill, opgiver den tidligere Bolig for den Tid; den flytter bort, saa at den alisaa ikke kunde føle sig sikret ved en saadan Bestemmelse. Naar det fremdeles er sagt af den ærede Landsstingsmand, at man ikke kunde paalægge Lyendet en saadan Forpligtelse til at følge Huusbonden, hvorhen det skulde være, da er der jo heller ikke Tale derom; thi i det omtalte Ændringsforslag er der kun Tale om at følge Herstabet indtil 3 Mile. Det forekommer mig derfor, at der slet ikke er anført Noget, der virkelig skulde kunne gjøre, at man ikke med megen Rolighed kan antage Underændringsforslaget, om hvilket Udvalgets Mening, som sagt, ikke er bleven udtalt.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved